

Czyta: #TataMariusz

Adrian Marcinkiewicz

O kwiatkach co wciąż się dziwiły

Wszelkie kopiowanie i rozpowszechnianie utworów w jakiegokolwiek formie bez zgody autora będzie rodziło skutki prawne na podstawie ustawy z dn. 4 lutego 1994 r. o Prawie autorskim i prawach pokrewnych.

Czyta:
#TataMariusz

W pewnym domku na stoliku
Były kwiatki w wazoniku
Jeden biały dwa czerwone
A trzy inne zaskoczone.

Jak to, jak to..! - zawołały
Czemu jeden kwiatek biały?
Przecież miały być czerwone
A my w trójkę zaskoczone.

Patrzą, krzyczą i się dziwią
Tylko biały główką kiwnął.
Jak mam kolor inny zmienić
Jak to zrobić, jak podmienić?

Wciąż spierały się te kwiatki
O pomyłce z ich rabatki.
A czerwone wciąż se patrzą
Jak trzy inne w listki klaszczą.

Ola Boga... nie tak prędko
Bo łodyżki wnet nam pękną
Niech już będzie taka wola
Bo wrócimy znów na pola.

I dziwiły się trzy kwiatki
Aż zgubiły wszystkie płatki
Wnet wyrosły im nowiutkie
Bardzo ładne i białutkie.

Już skończyły się spierania
Na cóż zbędne te gadania?
I czerwone i te białe
W wazoniku są na stałe.

